13/03/2022

Κυριακή της Ορθοδοξίας και Δοξολογία για την επέτειο 200 χρόνων από την έναρξη της Επαναστάσεως στη Νάουσα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Κυριακή της Ορθοδοξίας (Α΄ Κυριακή των Νηστειών -13 Μαρτίου) το πρωί στον Μητροπολιτικό Ιερό Ναό της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Ναούσης τελέστηκε ο Όρθρος, η Αρχιερατική Θεία Λειτουργία, η Τελετή για την Αναστήλωση των Ιερών Εικόνων και η Δοξολογία για τη 200η επέτειο της ενάρξεως της επαναστάσεως στη Νάουσα προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ. Παντελεήμονος.

Μετά το πέρας της Δοξολογίας και σύμφωνα με το τοπικό έθιμο, στο προαύλιο του ιερού Ναού χόρεψαν παραδοσιακούς χορούς τοπικοί σύλλογοι.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του τόνισε: «Πίστει Μωϋσῆς μέγας γενόμενος ἠρνήσατο λέγεσθαι υἱός Φαραώ, μᾶλ-λον ἑλόμενος συγκακουχεῖ-σθαι τῷ λαῷ τοῦ Θεοῦ».

Ἕναν μεγάλο θρίαμβο ἑορτάζει καί πανηγυρίζει σήμερα, πρώτη Κυ-ριακή τῶν Νηστειῶν, ἡ Ἐκκλη-σία μας. Ἑορτάζει καί πανηγυρίζει τήν ἀναστήλωση τῶν ἱερῶν της εἰκόνων, τίς ὁποῖες εἶχαν κατα-συ-κοφαντήσει καί ἀπομακρύνει ἀπό τούς ἱερούς ναούς οἱ ἀσεβεῖς εἰκο-νομάχοι, διώκοντας συγχρόνως καί ἐξορί-ζο-ντας καί ὅσους τίς εὐ-λα-βοῦντο, τίς ὑπερασπιζόταν καί ἀπέδιδαν σέ αὐτές τιμητική προ-σκύ-νηση, μέ τήν πίστη καί τή βε-βαι-ότητα ὅτι ἡ τιμή δέν ἀναφέ-ρεται στό ὑλικό στοιχεῖο τους, ἀλλά «ἐπί τό πρωτότυπον διαβαί-νει», ἀποδίδεται στό εἰκονιζόμενο ἱερό πρόσωπο τοῦ Κυρίου, τῆς Ὑπε-ραγίας Θεοτόκου καί τῶν ἁγί-ων.

Καί καθώς ὁ θρίαμβος αὐτός εἶναι θρίαμβος τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ἔναντι τῶν αἱρετικῶν εἰκονομά-χων, οἱ θειότατοι πατέρες θέλησαν νά μᾶς ὑπενθυμίσουν τά μεγάλα κατορθώματα τῆς πίστεως, ὅπως τά παρουσιάζει μέ μοναδικό τρόπο ὁ πρωτοκορυφαῖος ἀπόστολος Παῦ-λος στήν πρός Ἑβραίους ἐπι-στολή του, ἀλλά καί τίς μεγάλες καί ἁγίες ἐκεῖνες μορφές, οἱ ὁποῖες ἀνά τούς αἰῶνες θριάμβευσαν διά τῆς πίστεως.

Μία ἀπό αὐτές καί ὁ προφήτης Μωϋ-σῆς. Γεννημένος στήν Αἴγυ-πτο, τήν ἐποχή τῆς αἰχμαλωσίας τῶν Ἰσραηλιτῶν στούς Αἰγυπτί-ους, υἱοθετήθηκε μέσα στό σχέδιο τῆς προνοίας τοῦ Θεοῦ ἀπό τή θυγατέρα τοῦ Φαραώ.

Ὅμως ἐκεῖνος, ὅπως γράφει ὁ ἀπόστολος, ἀρνήθηκε νά λέγεται υἱός Φαραώ καί νά ἀπολαμβάνει τά ἀγαθά, ἐνῶ οἱ ὁμοεθνεῖς του ὑπέ-μεναν τίς κακουχίες καί τίς ταπει-νώσεις τῶν Αἰγυπτίων, καί προτί-μησε νά συγκακοπαθήσει μαζί τους στηριζόμενος στήν πίστη του στόν Θεό τῶν πατέρων του, καί ὁδήγησε στή συνέχεια τόν Ἰσραηλιτικό λαό μακριά ἀπό τήν Αἴγυπτο καί τήν καταδυναστεία τοῦ Φαραώ.

Σήμερα ὅμως δέν ἑορτάζουμε μό-νο τόν θρίαμβο τῆς πίστεως πού ὁδή-γησε στήν ἀναστήλωση τῶν ἱε-ρῶν εἰκόνων. Ἑορτάζουμε καί τόν θρίαμβο τῆς πίστεως τῶν πατέρων καί τῶν μητέρων μας, τῶν ἡρωι-κῶν Ναουσαίων, πού σάν σήμερα πρίν ἀπό 200 χρόνια ἀποφάσισαν νά ξεσηκωθοῦν γιά νά ἀποτινά-ξουν τόν βαρύ καί καταπιεστικό ζυγό τῆς σκλαβιᾶς.

Τό ἔκαναν κινού-μενοι ἀπό τήν πίστη τους στόν ἀληθινό Θεό, τήν ὁποία καταπίεζε

ἀφόρητα ὁ Τοῦρ-κος δυνάστης, μιμούμενοι, θά μπο-ρούσαμε νά ποῦμε, καί αὐτοί τόν Μωυσῆ. Γιατί καί οἱ Ναουσαῖοι ἀπο-λάμβαναν τήν ὑψηλή προ-στα-σία τῆς μητέρας τοῦ ἑκάστοτε σουλ-τάνου, ὅπως ὁ Μωυσῆς τοῦ Φαραώ, καί εἶχαν προνόμια μονα-δικά, ἀνάμεσα στά ὁποῖα καί τό ὅτι δέν ἐπιτρεπόταν νά διανυκτε-ρεύ-ουν μέσα στήν πόλη μουσουλ-μά-νοι, μέ ἐξαίρεση ἕναν πολιτικό διοι-κητή, ἕναν ἱεροδικαστή καί ἕναν ἀντιπρόσωπο τῆς μητέρας τοῦ σουλτάνου, ἀλλά καί ὅτι οἱ κά-τοικοί της ἦταν ἀπαλλαγμένοι ἀπό τούς φόρους.

Καί ὅμως οἱ Ναουσαῖοι πού ζοῦ-σαν σχεδόν ἐλεύθεροι νά ἀπολαμ-βάνουν τά ἀγαθά τους καί τά προ-νόμιά τους καί νά βλέπουν τήν πόλη τους νά εὐημερεῖ καί νά προ-ο-δεύει μέσα στήν τουρκοκρατού-με-νη πατρίδα, τόλμησαν νά θυσιά-σουν αὐτά τά προνόμια, γιά νά συμπαραταχθοῦν μέ τούς ἄλλους Ἕλληνες καί νά ἀγωνισθοῦν καί αὐτοί μέ πίστη στόν Θεό, γιά νά ἐλευθερωθοῦν ἀπό τούς Τούρκους καί νά ἐλευθερώσουν τήν πατρίδα καί τούς ἀδελφούς τους ἀπό τή σκλαβιά.

Ἔτσι, σέ ἀγαστή ἀλλά καί μυστική συνεργασία μέ τούς ἄλλους Ἕλλη-νες ὁπλαρχηγούς καί προκρίτους, ἐπέλεξαν οἱ Ναουσαῖοι αὐτή τή σημαντική γιά τήν Ὀρθοδοξία καί τήν πίστη μας ἡμέρα, τήν Κυριακή τῆς Ὀρθοδοξίας, γιά νά ἀναστη-λώ-σουν μαζί μέ τίς ἱερές εἰκόνες καί τά ἱερά λάβαρα τῆς ἐπαναστάσεως, καί νά διατρανώσουν τήν ἀπόφασή τους νά ἀγωνισθοῦν μέ τή δύναμη τοῦ Σταυροῦ τοῦ Κυρίου μας καί τήν εὐλογία τοῦ Θεοῦ γιά τόν κοινό ἐθνικό σκοπό.

Ἀκολουθώντας, λοιπόν, καί οἱ πατέρες μας τό παράδειγμα τῶν Ἑλλήνων τοῦ Μοριᾶ καί τῆς Ρού-μελης, συγκεντρώθηκαν τήν Κυ-ρια-κή τῆς Ὀρθοδοξίας τοῦ 1822 στόν Μητροπολιτικό τότε ναό τῆς Να-ού-σης, στόν ναό τοῦ ἁγίου Δημη-τρίου, γιά νά λειτουργηθοῦν καί νά ζητήσουν ἀπό τόν Θεό νά εὐλογή-σει τόν δίκαιο ἀγώνα τους.

Σύμφωνα μέ τίς ἱστορικές πηγές ὁ Μητροπολίτης Βεροίας καί Ναού-σης ἀπουσίαζε στήν Κωνσταντι-νού-πολη, γι᾽ αὐτό καί τόν ἀνα-πλή-ρωνε κατά τήν ἡμέρα ἐκείνη ὁ πρω-τοσύγκελλος Γρηγόριος.

Ὁ ναός τοῦ μεγαλομάρτυρος ἁγίου Δημητρίου ἦταν κατάμε-στος. «Ἅπαντες οἱ κάτοικοι, μικροί καί μεγάλοι, ὡπλισμένοι καί ἄο-πλοι, συνῆλθον εἰς τόν ναόν … ἔνθα ἐτελεῖτο λειτουργία ὑπέρ εὐο-δώσεως τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος».

Μετά τό τέλος τῆς θείας Λει-τουρ-γίας ἐψάλη Παράκληση, καί στή συνέχεια ὁ πρωτοσύγκελλος ἐκφώνησε «μικρόν, πατριωτ-ι-κόν καί συγκινητικόν λογύδριον, προτρέψας τούς κατοίκους εἰς τόν ὑπέρ πατρίδος καί ἐλευθερίας ἀγῶ-να».

Ἡ ἐπανάσταση τῶν Ναουσαίων εἶχε οὐσιαστικά ξεκινήσει. Ἡ πίστη τους στόν Θεό

καί στά ἰδανικά τῆς πατρίδας καί τῆς ἐλευθερίας τούς ὥθησε νά ἀποφασίσουν νά θυσιά-σουν τά πάντα. Προνόμια, περιου-σίες, οἰκογένειες καί τήν ἴδια τους τή ζωή. Πίστευαν βαθειά στόν Θεό καί στή δύναμή του. Πίστευαν στήν κραταιά προστασία του καί στή δικαιοσύνη του. Καί γνώριζαν ὅτι ὁ ἀγώνας τους ἦταν δίκαιος, γιατί θυσίαζαν τό προσωπικό τους συμ-φέρον γιά τό κοινό καλό, γιά τήν ἐλευθερία τῆς πατρίδος καί τῆς πίστεως. Καί τό ἀπέδειξαν μέ τό θάρρος καί τήν τόλμη τους, τό ἀπέδειξαν μέ τήν ἀποφασιστικότητα καί τή γεν-ναιότητά τους τήν ὥρα τῆς μάχης ἀλλά καί τήν ὥρα τοῦ θανάτου καί τοῦ μαρτυρίου τους.

Τιμώντας φέτος τή συμπλήρωση 200 χρόνων ἀπό τήν ἔναρξη τῆς ἐπαναστάσεως τῆς Ναούσης καί τοῦ ὁλοκαυτώματός της, τιμοῦμε καί ἀναμιμνησκόμεθα σήμερα, Κυ-ριακή τῆς Ὀρθοδοξίας, τήν κήρυξή της σάν σήμερα στόν τότε μητρο-πολιτικό ναό τοῦ ἁγίου Δημητρίου.

Τιμοῦμε τήν πίστη καί τή φιλο-πατρία τῶν προγόνων μας καί ἐμπνε-όμεθα ἀπό τό ἡρωικό παρά-δειγμα τῆς τόλμης καί τῆς θυσίας τους σέ μία ἰδιαίτερα κρίσιμη ἐπο-χή γιά ὅλο τόν κόσμο μας.

Τούς τιμοῦμε, ἐκφράζοντας τήν εὐγνωμοσύνη μας, γιατί χάρη στή δική τους πίστη καί στή δική τους γενναιότητα ζοῦμε ἐμεῖς ἐλεύθε-ροι καί μποροῦμε νά μνημονεύ-ου-με τή θυσία τους καί νά καυχώ-μεθα γιά τήν πίστη καί τόν ἡρωι-σμό τους. Ἄλλωστε ἀπέδειξαν μέ τόν ἀγώνα τους ἀλλά ἀπέδειξαν καί μέ τή θυσία τους ὅτι ἦταν καί καλοί πατριῶτες καί καλοί χριστιανοί, διότι αὐτός ὁ ἀγώνας ἔδωσε στήν Ἐκκλησία δύο χιλιάδες περίπου νεομάρτυρες, ἐκτός ἀπό τούς ἐθνομάρτυρες, οἱ ὁποῖοι τιμοῦν τήν πόλη μας καί τήν πατρίδα.

Αἰωνία ἡ μνήμη αὐτῶν.

© IMBNK Γραφείο Τύπου

© IMBNK Γραφείο Τύπου

© IMBNK Γραφείο Τύπου

© IMBNK Γραφείο Τύπου

Δείτε περισσότερες ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ εδώ